

[Justitsministeren.]

ikke for Justitsministeriet foreligger Oplysninger om, at Administratorer af denne Art ikke skulde have udført deres Hverv paa fuldt betryggende Maade. Selv om man derfor maa gaa ud fra, at denne Ordning indeholder nogen Fare for, at Administrationen ikke foregaar fuldt betryggende — og det tror jeg personlig ikke, Ordningen gør, fordi jeg har den Opfattelse, at enhver ordentlig Sagfører, naar han bliver beskikket som Administrator for sin Klient, straks vil indstille sig paa, at nu er han ikke længere Klientens Sagfører, men nu er han det offentlige Repræsentant —, mener jeg alligevel, at Sagførerstanden er bedst tjent med, at enhver Mulighed for Mistillid til dens Varetagelse af de Krav, der bliver paalagt den, er udelukket. Det hed sig i Romertiden, at Romerne krævede af Cæsars Hustru, at hun ikke blot skulde være uskyldig, men at hun ogsaa skulde *synes* uskyldig. Det samme vil jeg sige om Sagførerstanden, at den i ethvert Hverv, den paatager sig, ikke blot skal være uafhængig, men at den ogsaa skal *synes* uafhængig, saaledes at der overhovedet ikke kan rejses nogen Tvivl om dens Uafhængighed. Derfor tror jeg, det er i Sagførerstandens egen Interesse, at man fjerner selv denne ringe Tvivl, der har været rejst hos nogen, og stiller Sagførerstanden saaledes, at der overhovedet ingen Mulighed er for at tvivle om dens Upartiskhed. Jeg har derfor foreslaaet Regelen saaledes, at Sagførere ikke mere kan beskikkes for deres egne Klienter.

De positive Krav, der stilles for at kunne blive beskikket som Administrator, giver ikke Anledning til særlige Bemærkninger. Jeg skal lige nævne, at man skal have Indfødsret, man skal være fyldt 25 Aar, man skal være uberygtet og ikke ude af Raadighed over sit Bo, og man skal endelig være forretningskyndig og særlig egnet til Hvervet. Jeg vil her gerne henlede Opmærksomheden paa, at det i Bemærkningerne til denne Bestemmelse udtrykkelig er udtalt, at Sagførere sædvanligvis maa anses at opfylde dette Krav, og det normale vil derfor ogsaa være — og det tilsigter Loven ingen Ændring i —, at Administratorer vælges blandt Sagførerne.

Bestemmelserne i Stk. 2—4 indeholder Udelukkelses- eller Inhabilitetsreglerne. Som man vil se af disse Bestemmelser, udelukker man den sigtedes nærmeste paarørende. Endvidere de Personer, der paa Grund af Tilknytning til hans Virksomhed maa formodes ikke at være tilstrækkeligt uafhængige; denne Gruppe omfatter ikke blot den

sigtedes Personale, men ogsaa hans Revisorer og — som jeg har nævnt for lidt siden — hans Sagfører og hans Forsvarer. Paa Grund af de Kompagniskabs- og Kontorfællesskabsforhold, der er almindelige blandt Sagførere og Revisorer, har jeg dernæst anset det for rimeligt, som det fremgaar af Stk. 3, ogsaa at udelukke Personer, der staar i et saadant Forhold til hinanden.

Endelig findes der i Stk. 4 en almindelig Bestemmelse om Udelukkelse af Personer, om hvem det maa antages, at de paa Grund af særlige Interesser i den sigtedes Person eller Virksomhed eller — for man skal jo ogsaa tage Hensyn til den sigtedes Virksomhed — i en konkurrerende Virksomhed maa skønnes mindre egnede til Hvervet.

Der findes allerede beskikket godt et Par Hundrede Administratorer, men man har anset det for meget vigtigt, at der ogsaa sikres de Værnemagerformuer, som i Dag er under Administration, en uafhængig Administrator, og det er derfor i Stk. 6 bestemt, at Reglerne i § 1 skal finde Anvendelse ogsaa paa Forvaltninger, der er etableret inden Lovens Ikrafttræden. Man har dog anset det for forsvarligt at aabne Mulighed for, at den sigtedes Forsvarer, naar særlige Omstændigheder taler for det, og naar Retten godkender det, kan fortsætte som Administrator. Om man skal bevare dette, kan der maaske være nogen Tvivl om, navnlig ud fra den Betragtning, jeg før gjorde gældende, men det kan man jo drøfte i det Udvalg, som formentlig vil blive nedsat. Jeg for mit Vedkommende skal ikke have noget imod, hvis det ønskes, at tiltræde en Ændring paa dette Omraade, saa man gør Linien helt klar.

I § 1, Stk. 7, er det bestemt, at der skal ske Tinglysning af Forvaltningerne efter Reglerne for Umyndiggørelse. Dette faar mig til at fremhæve, at de Regler, der foreslaas gennemført i denne Lov, i Virkeligheden er en Art Baandlæggelse og Umyndiggørelse af midlertidig Karakter; man undtager den sigtedes Formue fra hans egen Raadighed og afskærer ham derved fra at paadrage sig Forpligtelser, der kan gøres gældende over for den beslagnede Formue.

I § 2 bestemmes det, at Tilsynet med Administratorerne uden for København skal henlægges til vedkommende Skifteret, men i København udøves af Politiet, det vil sige af Københavns Krisepoliti, der har en meget betydelig Erfaring paa dette Omraade. Endvidere foreslaas det, at Overtilsynet henlægges til Finansministeriet, og naar dette foreslaas, skyldes det, at dette Ministerium i Forvejen beskæftiger sig med Inddrivelse